

[Albertsen.]

ver de demokratiske principper, som er gældende i andet tilsvarende arbejde. Jeg har opfattet ministerens holdning her som en positiv og god islæt og måske en slags naturlig afrunding af den debat, der for nylig har været. Jeg må også mene, at forudsætningen for, at det overhovedet skal have virkning, er, at det ikke alene gælder fremtidige aftaler, men også al bestående virksomhed. Der er jo paralleller til sådanne godkendelser både inden for højskolerne, altså inden for undervisningsministeriet, og også inden for ministerens egen ressort med hensyn til børnehjem. Der er det nøje afgrænset og fastlagt, hvordan arbejdsgangen skal være, og der skal sikres demokrati på det enkelte sted både for medarbejdere og for brugere af de pågældende institutioner. Enhver form for umyndiggørelse af medmennesker eller manglende respekt for den enkelte pensionist må være slut. Jeg tror, lovforslagets § 11 kommer til at sikre dette.

Den udbygning af visitationen, som ligger i lovforslaget, forudsætter jo et udspil fra ministeriet, hvor retningslinjerne nøje skal angives. Mange kommuner har måske nok — og det kunne være en af de ting, der kunne give anledning til tvivl i ens egen sjæl — være lidt for tilbøjelige til at springe over plejehjemsgærdet og derved undgå iværksættelse af forebyggende omsorgsarbejde, som jo for langt, langt det mestes vedkommende er meget, meget billigere og også meget mere tilfredsstillende for den enkelte pensionist. Det er altså også af økonomiske grunde rigtigere for samfundet.

Der er i lovforslaget en bestemmelse om, at amtskommunale plejehjemsudvalg eller sundhedsudvalg skal gå ind i dette billede, men det skal jo først træde i kraft senere, og det vil sige, at der bliver et lille vakuum efter lovens ikrafttræden — som i øvrigt ikke kan blive 1. april, men forventelig 1. maj eller deromkring — fordi disse udvalg først kommer til at virke fra næste år. Det kunne godt tænkes, at en vis strøm af plejehjemsprojekter ville komme i gang, uden at de var gået gennem de kanaler, som det er tanken de skal efter lovforslaget, og jeg vil derfor henstille til ministeren meget nøje at følge godkendelsen af sådanne projekter.

Endelig er der en bestemmelse vedrørende

forhøjelse af lommepege til de yngre pensionister, altså dem under 60 år, og det er jo en virkelig betragtelig forhøjelse, som jeg i og for sig vil udtale min store glæde over. Personlig har jeg den opfattelse, at det måske var rigtigere med en vis form for aftrapning, for det må næsten føles lidt mærkeligt, når man, den dag man fylder 60 år, pludselig dumper ned. Det bliver ikke rigtig nogen festdag for sådan en pensionist, det bliver nærmest en sørgedag. Det var da muligt, at en vis form for aftrapning måske kunne gøre dette lidt mere kapabelt. Jeg forstår, at det er en af de ting, man vil drøfte med Kontaktudvalget, men det afskærer os jo ikke fra i udvalget at kigge nærmere derpå. Jeg håber, ministeren vil være åben for en forhandling herom.

Bestemmelsen om at forlange overenskomst med plejehjemmene uanset beboertal anser jeg og socialdemokratiet som sådan for en logisk fortsættelse af den sidste lovrevision, og jeg håber, at vi kan få tilslutning til dette standpunkt.

Der kunne være andre ting, som man nok kunne have ønsket inddraget i revisionen, men den større revision af dette område får vi forventelig først til efteråret. Jeg vil nævne et problem, som jeg har mødt meget ofte, og jeg kunne tænke mig, at mange kolleger har det på samme måde: spørgsmålet om lettere adgang til telefon for pensionister og også mere ensartede muligheder for pensionisterne for at deltage i de mange omsorgsaktiviteter. Det er så forskelligartet landet over, og når vi nu efterhånden lykkeligt er kommet dertil, at vi har fået ensartede satser for folke- og invalidepension; så vil det være urimeligt i længden at opretholde så betydelige forskelle mellem kommunerne, f. eks. når det drejer sig om at komme på et højskoleophold eller en rejse. Her var det nok nyttigt med et vejledende cirkulære, således at det ikke nærmest skal være en straf at bo i nogle kommuner og et privilegium at bo i andre.

Jeg kan gå ind for lovforslaget og forventer, at vi kan få en hurtig og effektiv behandling af det i folketingets socialudvalg, og i betragtning af de mange nydannelser, der er tale om, synes jeg, det er særdeles acceptabelt, at merudgiften kun vil andrage ca. 8 mill. kr. Jeg anbefaler forslaget.